

KRİZİN ŞERRİNDEKİ HAYIRLAR

Aydınlık Dergisi, 1 Şubat 2009

Yıldırım Koç

Kriz giderek derinleşiyor. Türkiye'nin emperyalist sömürü altında olmasından ve kötü yönetilmesinden kaynaklanan kriz, küresel krizle örtüştü. Bugüne kadar yaşananlar daha başlangıçtır. Krizin üretim alanına yansımaları yeni yeni ortaya çıkmaya başladı. Bir de krizin etkilerini azaltmak amacıyla IMF ve Dünya Bankası dayatmaları kabul edildiğinde, emperyalist ülkelerin krizden çıkmak için uyguladıkları politikalar sonucunda onların yükünün bir parçası da Türkiye'nin sırtına yıkılacak. Bu durumda 2009'un ilk ayları, 2008'in son aylarından da kötü geçecek.

Her şerde bir hayır, her hayırda bir şer vardır. Önemli olan, şerdeki hayrı müdahalelerle artırmak, hayırdaki şerri müdahalelerle azaltmaktır.

Kriz ilk bakışta bir şer gibi gözüküyor. Milyonlarca insanımız için de krizin anlamı işsizlik, yoksulluk, çaresizlik, çürümedir.

Peki, bu kriz çıkmasaydı Türkiye'nin geleceği, halkımızın geleceği açısından işler iyi miydi?

6 yılı aşkın süredir iktidarda AKP var. AKP'nin Türkiye'yi getirdiği noktadan memnun muyuz? Tabii ki değiliz. Herkesin bildiği örneği anımsatmakta yarar var. AKP, uluslararası piyasalardaki uygun koşulları ve emperyalist güçlerin verdiği desteği kullanarak, kurbağanın suyunu yavaş yavaş ısıtıyordu. Soğuk suya atılan ve suyu yavaş yavaş ısıtılan kurbağa da yaklaşan ölüme tepki gösteremiyordu.

Artık suyu yavaş yavaş ısıtmak olanaklı değildir. Herşey çok hızlanıyor. Sular yavaş ısınırken dağıtılan kömürle ve gıda paketleriyle desteği sürdürmek mümkündü. Artık ne kömür ve gıda paketi dağıtmak eskisi gibi kolay olacak, ne de dağıtılanlar giderek büyüyen açığı kapatabilecek.

Türkiye geçmişte de krizler yaşadı. Bazı kişiler durumlarını yakın tarihlerdeki 1994 ve 1998-2001 krizleriyle karşılaştırıp, "geçmişteki krizlerden sağ kurtulduk, evvel Allah bundan da kurtuluruz," diyor. Yanılıyorlar. Yanıldıklarını burunlarını sürte sürte, kafalarını vura vura öğrenecekler. Bu kriz farklı. Bu kriz tüm emekçi sınıf ve tabakaları ve hatta birçok tüccarı, sanayiciyi ve büyük çiftçiyi perişan edecek.

Esnaf ve sanatkar iyice perişan olacak. Piyasada nakit sıkıntısı iyice artacak. Verilen çeklerin daha büyük bölümü karşılıksız çıkacak. Daha fazla senet protesto olacak. Büyük sermaye perakende ticaretteki payını artırdıkça, esnaf-sanatkarın durumu daha da kötüleşecek. Emperyalizme bağımlı bir iktidarın, siyasi ve ekonomik bağımsızlığın ayaklar altına alınmasının ne anlama geldiğini esnaf-sanatkarımız daha iyi anlayacak.

Çiftçiye 2009 yılında doğrudan gelir desteği yok. Geçmiş yıllarda kahvede taş oynayarak, Dünya Bankası'nın sadakası olan doğrudan gelir desteğini alanların elleri bu yıl boş kalacak. Türk Lirası'nın değeri düştükçe, iyice dışa bağımlı hale gelen tarımsal girdilerin fiyatları artacak. Türk piyasası önümüzdeki dönemde tarımsal ürünlerde de uluslararası piyasalara açıldıkça, çiftçimizin birçok alanda rekabet gücü daha da azalacak. Toprak satışları zaten artmıştı; daha da artacak. Köylünün kente göç süreci hızlanacak. Göç edenlerin çoğu iş bulamayacak, bir bölümü ise çok düşük ücretleri ve çok kötü çalışma koşullarını kabullenecek. Fuhuş, hırsızlık, gasp, soygunlar artacak. Göçen köylünün bir bölümü cezaevlerini dolduracak. Köylümüzün önemli bölümü, emperyalizme bağımlılığın, Dünya Bankası'nın doğrudan gelir desteği adı altında verdiği sadakanın, oy karşılığında dağıtılan

kömürün, ulusal egemenliğin emperyalistlere devrinin ne anlama geldiğini o zaman anlamaya başlayacak.

Bu listeyi uzatabilirsiniz. İşten atılan yüzbinlerce işçi, kaçak çalışanlar, işgücü piyasasına yeni girip iş bulamayanlar, üniversite bitirip evlerde bunalıma girenler, borçlarını ödeyemeyip işyerini tasfiye eden sanayiciler, v.b.

Bu kriz, geçmiş krizlerden farklıdır.

Bu kriz, iktidarda, emperyalist güçlerin desteklediği ve laik cumhuriyete karşı odak olduğu Anayasa Mahkemesi kararıyla belgelenmiş bir siyasal parti varken patladı. Krizin faturası bu iktidara kesilecektir.

İnsanların çok büyük bölümü, okuyarak veya dinleyerek değil, yaşayarak öğrenir. Halkımız, herhalde tarihinin en hızlı öğrenme süreçlerinden birine girdi. Bu hızlı öğrenme süreci, kurbağanın ısıtıldığı suyun ısısının bir anda artmasıyla birlikte gelişecek.

Ben gelecek konusunda umutluyum. Su yavaş yavaş ısınırken korkuyordum. Şimdi su hızla ısınıyor. Halkımız biraz geç tepki verir; ancak tepki verdi mi de iyi verir.

Krizin şerrindeki hayrı çoğaltmak da sömürüye ve emperyalizme karşı olan tüm güçlerin, tüm yurtseverlerin, vatanseverlerin, namuslu ve onurlu insanların görevidir.